

Книга за българския народъ, Днесъ чукъ, утре наковалня, Нашитѣ писачи и вестникари и др. Въ тия съчинения той бичува всички неджгави страни въ живота, особно ония хора, които се смѣтатъ образовани и водачи на народа, но не изпълняватъ съвестно дълга си къмъ него Най-силно шибя Михаилловски подкупенитѣ вестникари, които за пари не казватъ на народа истината, а хвалятъ лошитѣ управници и хулятъ правото дѣло.

Думитѣ, съ които Михайловски бичува злитѣ хора, сж много силни, остри и наранителни. Словото му прилича на буря, която трещи върху главата на престѣпниците и ги поразява съ своята сила. Ние нѣмаме другъ писателъ, който да употребява такива силни и грѣмотевични думи, както Михайловски. Най-хубава е неговата Книга за българския народъ. Това сж 15 поетични разказа, въ които поетѣтъ разказва, какъ турскиятъ великъ везиръ, преди да се раздѣли отъ властѣта, дава съвети на своя племенникъ какъ да управлява: да лъже и мамѣ народа, да убива противниците си, да не търпи никого, който му казва истината, да подкупва съ подаръци и да се заобикаля само съ ласкатели и лъжци. Тия мисли Михайловски туря въ устата на великия везиръ, за да осжди пороците и недостатъците и на нашето управление и за да нападне всички недостойни управници, които съ лошитѣ си постѣпки увеличаватъ страданията на народа. На Михайловски се струва, че злото въ свѣта е по-големо отъ доброто. Но поетѣтъ вѣрва, че постепенно злото ще намалява, хората ще ставатъ все по-добри, защото — както самъ той пише — „Не пада вѣчния идеалъ; истината ще завладѣе човѣшкия духъ и кога да е, тя изцѣло ще възтържествува“.